

بُودِ مردِ تمامی آن که از تن‌ها نشد تنها

شماره پرسش: ۲۳۰۸۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۹/۹ ۰۲:۲۸:۱۳

متن پرسش

سلام: در شرح خطبه ۸۳ نهج البلاغه در قسمت «مبعوثون افرادا» در مورد تنهایی انسان و اینکه نباید این تنهایی را فراموش کنیم و اینکه بقیه برای این هستند که ارتباط ما با خودمان و خدا به بهترین شکل صورت گیرد. حال این را چگونه باید با جمله «انسانها با انسانها انسانند» جمع کرد؟ و این که در روایات و آیات قرآن بر جمع بسیار سفارش شده و شما هم در بحث های این روزها بر جمع تکیه دارید به گونه ای که ما تنهایی خود را فراموش می کنیم و خود را جمع می پنداریم. لطفا توضیح فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آیا این شعر را که آیت الله حسن زاده زیاد تکرار می کنند را، جمع این دو نکته نمی دانید؟ که می فرمایند: «بُودِ مردِ تمامی آن که از تن‌ها نشد تنها» و لکن به تنهایی بود تن‌ها، و با تن‌ها بود تنها» موفق باشید.